

ВШАНУВАЛИ ВЛАДИКУ МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА У 80-РІЧЧЯ НАРОДИН

Блаженніший Митрополит Мстислав

Мюнхен, Німеччина. Блаженнішому Владіці Мстиславу, першому архієпископу Української Автокефальної Православної Церкви і Митрополиту Української Православної Церкви в ЗСР, сповнилося цього місяця 80 років з дня народження. З цієї нагоди тут — як інформують тижневики "Шлях Перемоги" з 16-го квітня, відбулися вчорашні, які включили:

в суботу, 8-го квітня, у великій авлі Українського

Вільного Університету була святкова Академія з доповіддю про Ювілія, яку виступив проф. д-р Юрій Бойко;

в неділю, 9-го квітня, Архiepіскоп Владика Орест в сослужінні всього духовенства УАПЦ Церкви в Німеччині відправив архиєрейську са. Літургію на інтенцію Ювілія.

Урочистості організував окремий Ювілейний Комітет під патронатом Владика Ореста.

ВЕНС І ГРОМИКО РОЗПОЧАЛИ ПЕРЕГОВОРІ ЩОДО ОБМЕЖЕННЯ АТОМОВОЇ ЗБРОЇ

Москва. — Державний секретар Сайрус Венс, який вчорашній, 19-го квітня, прибув до столиці ССР, уже в четвер рано відбув нараду зі своїми міністрами закордонних справ Андреем Громиком і советськими високими старшими відносно нового договору щодо обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), стараючись урегулювати розбіжності між становищами ЗСА і ССРС.

Венс залишиться у Москві до неділі, 23-го квітня, і протягом того часу правдоподібно зустрітеться також зі советським ватажком Леонідом Брежнєвим. Дорадиш Венс інформують, що державний секретар планує обговорювати не тільки справу САЛТ II, але також можливість поліпшення відносин між Америкою та Советським Союзом в загальному, як і протягом останніх кількох місяців погіршилися, як теж відносно питання втручання ССРС і Куби у внутрішні справи таких африканських країн, як Ефіопія та Ангола.

Під час привітальної церемонії на московському аеродромі вчорашній, Венс, відповів на коротку промову Громика, заявив, що розглядає ці кількадесяні наради як "важливий крок в пошуках наших двох країн на стабільний стратегічний баланс і світовий мир". Додаючи, що глибоко переконаний, що ЗСА і Советський Союз мають обов'язок робити все можливе для справді світового миру і стабільності, як теж старатися поширити всі аспекти співпраці між собою та "знати способи регулювати більш конкурентний аспект".

Теперішні переговори в Москві є на найвищому рівні від вересня минулого року, коли Громико побував у Вашингтоні. Дорадиш секретаря Венс не сподіваються, що переговори урегулюють всі розбіжності, але все одно надіються, що пошвидше зробить прогрес в цьому напрямі. Як відомо, під час останньої поїздки Сайруса Венс до Москви в березні 1977 року не тільки не дійшло до порозуміння, а фактично виявилось, що розбіжності більші, ніж думалося.

Речники американського уряду однак твердять, що

під сучасну пору новий договір щодо обмеження стратегічної атомової зброї, який укладений на 90 відсотків, але ще існують розбіжності щодо трьох важливих і радше "суто технічних" питань.

Поки що це не розв'язана проблема щодо советського бомбовика, званого на Заході як "Бекфайр", якого ЗСА хочуть виключити з нового договору, а Москва твердить, що цей бомбовик не можна зараховувати до стратегічної зброї, як теж відносно американської "крилатої" ракети ("круиз мисел"), засяг якої Москва намагається обмежити, а Вашингтон зазначає, що ця ракета не тільки для оборонної спроможності ЗСА. Існують теж важливі розбіжності в поглядах щодо розбудови нових ракет, які можна вистрілювати з підводних човнів, та відносно передачі найновішої американської зброї союзникам з Північно-Атлантичного Союзу (НАТО) і советської зброї іншим членам Варшавського Пакту.

Новий договір складається з трьох частин: угоди щодо обмеження стратегічних атомових ракет і бомбовиків, яка була б в силі до 1985 року; преліминарного порозуміння щодо обмеження до 1980 року "контрольованої зброї", щоб дати змогу Москві і Вашингтону дійти до остаточного порозуміння на цьому відношенні; заяву щодо принципів, на яких базувалася б всі майбутні договори між ЗСА і ССРС щодо обмеження чи навіть, чимось зменшення кількості ядерної зброї.

Минулої середі вліткової сенатори обох партій звернулися до президента Джімі Картера із закликом, щоб ЗСА не спішилися з підписанням САЛТ II, а подбали, щоб цей договір дійсно став кроком до миру, а не до військової переваги Советського Союзу. Сенатор Роберт Вайр із Західної Вірджинії, лідер Демократичної більшості в Сенаті, заявив, що краще, щоб взагалі не було нового договору, ніж щоб цей договір вийшов на користь ЗСА. Подібно висловився сен. Говард Бейкер із Теннессі, лідер Республіканської меншості, демократичний сенатор Генрі Джексон із штату Вашингтон і Алан Крестон з Каліфорнії та республіканський сенатор Пол Лаксальт із Невади.

Сповільнився економічний розвиток ЗСА

Вашингтон. — Департамент торгівлі інформує, що в першому кварталі цього року Загальний національний прихід, тобто сума продуктів і послуг, зменшився на шість десятих одного відсотка, що представляє собою перше зменшення за останні три роки.

Секретар торгівлі Хуаніта Крепс під час пресового інтерв'ю вчорашнього, 19-го квітня, твердила, що головними спричинниками цього сповільнення в економічному розвитку країни були суворі зима і довготривалий страйк вугледобування, значущі, що вже в другій половині березня ситуація значно поліпшилася, зокрема в ділянці інду-

стріальних продуктів, у будівельній індустрії та на відносно зарплатних платень. Безрезультатне поліпшення вказує, що в другому кварталі, який розпочався 1-го квітня, можна сподіватися 6-відсоткового зросту в Загальному національному прибутку — сказала Хуаніта Крепс, додаючи однак, що подальше поліпшення ситуації залежить від того, чи Конгрес схвалить 25-бillionову зniżку в податках, запропоновану президентом Джімі Картером.

Секретар Крепс і урядові економісти твердять, що сповільнення в економічному розвитку в першому кварталі — це тимчасова аномалія, бо протягом тих же самих трьох місяців рівень безробіття значно зменшився, що не сталося б, якщо б дійсно країні загрожувала економічна рецесія.

ДОПОВІДЬ ГЕН. П. ГРИГОРЕНКА В ІРВІНГТОНІ

Ірвінгтон, Н. Дж. — Цієї неділі, 23-го квітня, о 10-й год. 5-й по полудні тут в Українському Народному Домі при 140 Проспект еве-ні відбулася зустріч громадянства з ген. Петром Григоренком. Зустріч організував Відділ УКУКА Нью-Йорку-Ірвінгтон. Після зустрічі буде перекладач і вільний обмін думками з гостем.

В УКРАЇНІ ПОСИЛЮЄТЬСЯ БОРІТЬБА ЗА ВІРУ І ЦЕРКВУ

Гельсінк (УІС "Смолоскип"). — На Захід доставили чисельні документи, копії листів, заяв, протестів, звернень, які вказують, що в Україні посилюється боротьба з церквою і що вірні одчайдушно захищають свої права і право на незалежність Церкви.

Документи ці показують, що советська влада вживає різні методи, щоб вбити віру в Бога і довести до закриття і зруйнування існуючих церков.

Одержані документи говорять, що:

1. В багатьох випадках влада, а не церковна ієрархія, наставляє і протегує таких священників, які співпрацюють з КГБ і ведуть неморальний спосіб життя.

2. Не зважаючи на те, що згідно з конституцією Церква відділена від держави, представники влади вмішуються в організаційне життя парафій і до т. зв. "дванадцятки" (виборна церковна рада на чолі зі старостою), наставляють морально нестійких осіб і доводчиків.

3. Використовуючи людські слабості, представники влади (уповноважені по справах релігії чи культу) вносять ворожнечу між вірними, щоб в цей спосіб підірвати авторитет священика, Церкви і вбити віру в Бога.

4. Спричинені представниками влади непорозуміння використовуються в пресі і радіо в протирелігійних і атеїстичних кампаніях.

5. Патріарх Пимен, екзарх України Філарет і деякі єпископи, розглядаючи жалоби на представників влади, завжди стають по боці влади, а не по стороні справді вірних.

Документи про переслідування вірних і Церкви в Україні зібрав Християнський Комітет Захисту Прав Вірних в СРСР і вони охоплюють 57 сторінок густого машинопису. Комітет цей складається з трьох осіб: о. Гліб Якунін, ієродіакон Варсонофій Хайбулін і Віктор Капітанчук (секретар Комітету). Адреса Комітету: В. А. Капітанчук, Севастопольський проспект 67, кв. 4, Москва, СРСР.

Нижче подасмо інформації про події в різних церквах України:

Христово - Воздвиженська церква, с. Великі Загайці, Тернопільська обл.

Хронологія нищення церков:

— В 1961 р. представник сільради Михайло М. мін (Закінчення на ст. 3-ій)

ЧАЛІДЗЕ ВИСТУПИВ В ОБОРОНІ ПЕРЕСЛІДУВАНИХ ГРУЗИНІВ

Нью-Йорк, Об'єднані Нації. — Відомий грузинський дисидент, який у пізніх 60-их роках пристав до легалістичного руху спротиву, а пізніше був "видворений" советськими диктаторами за кордон, написав до генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Курта Вальдгайма довгого листа, в якому бажав звернути увагу Ради Безпечки ООН на події в Грузії і демонстрацію грузинів в обороні своєї національної мови і культури. "Грузинський народ, — пише Чалідзе в листі до Вальдгайма, — один із старших народів на землі і тому його культура повинна знаходитися під охороною Об'єднаних Націй. Я також звертаю Вашу увагу на небезпеку тих осіб, які брали участь у недавній демонстрації. Особливо турбує нас факт, що Грузія тепер швидко ізолювана від зовнішнього світу і є "забороненою зоною" для закордонних кореспондентів. Об'єднані Нації, — пише далі Чалідзе, — не раз вже демонстрували свою безсилість перед великими державами, якщо треба було оборонити наявно порушені ними права людини. Чи і тепер ООН підуть цим шляхом та не будуть обо-

ронати прав народу, хоч він і не є членом Об'єднаних Націй?" Чалідзе в далішому просить Курта Вальдгайма, щоб він серйозно потрактував теперішню ситуацію в Грузії, бо кожний народ має право користуватися своєю рідною мовою в усіх ділянках життя, а не тільки в себе в хаті. Ситуацію в Грузії Чалідзе вважає дуже серйозною, не зважаючи на те, чи совети підуть чи не підуть на поступки відносно мови, бо урядова русифікація грузинської культури почалася вже раніше і ця культура знайшла тепер у дуже великій небезпеці. Грузинський вчений звертає увагу ООН, що ця культура від багатьох років намагаються чинно обороняти численні інтелігенти Грузії, а деякі з них заплатили за це власною свободою, як наприклад, Звіад Гамсахурдіа, М. Костава, В. Рихлідзе та багато інших.

"Я також звертаю Вашу увагу, що ця проблема не існує тільки в Грузії, але також в інших республіках ССРС, і згідно з міжнародним правом Об'єднані Нації не повинні залишатися байдужими до неї", — пише в кінцевих рядках свого листа до Вальдгайма Валерій Чалідзе.

Військовий уряд Чиле проголосив амністію

Сантьяго, Чиле. — У середу, 19-го квітня, військовий уряд Чиле проголосив загальну амністію для в'язнів, яких військові трибунали засудили за порушення "стану облоги", що існував в тієї південно-американській країні від 11-го вересня 1973-го року, тобто від повалення влади марксистського президента Сальвадора Альєнде, до 11-го березня н.р., коли голова хунти Августо Піношет підписав декрет в справі припинення того стану.

Повідомляючи про загальну амністію, військовий уряд заявив, що вона стосується біля 1,200 осіб, які знаходяться в приватному в'язні за кордоном з уваги на їхні "по-

літичні провини", як також 280 в'язнів у чилійських тюрмах. Амністія, однак, не охоплює в'язнів, які засуджені за вбивство, крадіж та інші кримінальні злочини.

Президент Піношет сказав, що амністія має на меті "об'єднати країну і загоїти рани минулого", додаючи, що в Чиле тепер "панує загальний спокій, мир і порядок", і тому уряд рішився на такий крок.

Моніка Мадаріяга Гутієррес, чилійський міністр справедливості, заявила, що досі уряд Чиле не проголошував "такої всеохоплюючої амністії" і сумнівається, чи уряд якоїсь іншої держави колинебудь поступив в подібний спосіб.

ЦІЄЙ НЕДІЛІ ВІДБУДЕТЬСЯ ТОРЖЕСТВО ПОСВЯЧЕННЯ НОВОЇ ЦЕРКВИ. СВ. ЮРА В НЬЮ ЙОРКУ

Новозбудований храм св. Юра в Нью-Йорку.

Нью-Йорк. — Цієї неділі, 23-го квітня, яка за зобов'язанням у цій парафії старим календарним стилем є Вербнею неділею, відбудеться тут велике торжество посвячення величавого нового храму св. Юра, що його вважається за одне з найбільших будівельних досягнень українців в Америці, мавши на увазі факт, що всі потрібні на цю будову фонди в сумі кругло трьох мільйонів доларів парафія і громада пожертвувала ще перед закінченням будови, якою, як і парафія, відіють ОО. Василіяни зі своїм парохом впр. о. д-ром Володимиром Галічем у проволі. Ширші інформації про це велике досягнення українців у цій світовій метрополії були вже подані на окремій сторінці: "НОВА ЦЕРКВА СВ. ЮРА В НЬЮ ЙОРКУ", надрукованій з датою попередньої п'ятниці, 14-го квітня. Для пригадки повторимо:

Торжество посвячення нової церкви св. Юра цієї неділі, 23 квітня, відбудеться в гол. 1:30 по полудні. Воно почнеться походом-процесією, яка пройде від старої церкви св. Юра вулицями Тараса Шевченка (раніше Голл Плейс), на схід 6-ю вулицею, описла Другою еве-ні до 7-ої вулиці і тією вулицею на захід до нової церкви на розі вулиць Сьомої і Тараса Шевченка. Участь у процесії запровадили організації зі своїми прапорами, як і численні громадяни Нью-Йорку та ближчих і дальших околиць. Після процесії відбудеться торжество посвячення нового храму,

Парох о. д-р Вол. Галіч, ігумен ЧСВВ.

що його довершать Митрополит з Владиками УК Церкви в ЗСА і Канаді та при участі численного духовенства, членів монашеских чинів, представників інших Церков та міських і стейтових урядів. Запрошений на цю вчорашню Первобену УК Церкви Блаженніший Патріарх Йосиф не зміг сам прибути, але надіслав листове благословення.

Після посвячення храму буде відправлена в ньому перша Архиєрейська св. Літургія.

Тієї самої неділі, 23-го квітня 1978 року, в гол. 6:30 вечора, відбудеться в балейній залі найбільш репрезентативного готелю Валдорф Асторія святковий бенкет з участю Владик, духовенства та гостей, яких уже зголосилося біля 1.500. Своєю участю у бенкеті запровадили посолник місцева Едвард Кач і конгресмен Грін. Передбачена також мистецька програма, якою керуватиме Едвард Каміньський. Вступ на бенкет коштує 35 доларів, а для молоді 7.50 дол.

Владика Єфрем Кривий, ЧСВВ — новий єпарх для українців у Бразилії

Чикаго, Іл. — Український католицький тижневик "Нова Зоря" помістив у числі з 16-го квітня ц.р. інформацію про те, що 21-го березня папа Павло VI, згідно з декретом "Христос Господь", прийняв зречення з управління єпархії Пресвященного Владика Йосифа Мартинія ЧСВВ, дотеперішнього єпарха українців-католиків у Бразилії, якому цього року сповнилося 75 років життя.

Новим єпархом для українців-католиків у Бразилії папа Павло VI найменував дотеперішнього помічника єпарха, Владика Єфрема Кривого, ЧСВВ. Є-

пископ Єфрем народився 12-го грудня 1928 року в Іваї (Салтіно), Парана, Бразилія, і був рукопокладений на священника 12-го листопада 1951 р. в церкві св. Сергія і Варка в Римі архієпископом Іваном Бученом. В 1971 р. папа Павло VI найменував його титулярним єпископом Каффа і помічником, з правом наслідства, єпарха Йосифа.

ГЕН. П. ГРИГОРЕНКО БАЖАЄ ДО КІНЦЯ ЖИТТЯ СЛУЖИТИ СВОЄМУ НАРОДОВІ

Нью-Йорк. — Минулої середі, 19-го квітня, ген. Петро Григоренко, одержавши політичний притулок в ЗСА, сказав таку заяву, яку описав поширили засоби масової інформації.

Антилюдинський брежнєвський режим примусив мене залишитися на чужині. Мені став потрібний політичний притулок і я попросив його в ЗСА, країні, яка є дійсно вільною і має уряд, вибраний народом, а не нав'язаний йому силою. Ця країна традиційно дає притулок всім переслідуваним з політичних, релігійних, національних та інших причин. Працюючи на користь держави, яка дала мені постійний притулок, я до кінця днів своїх буду служити моєму

Ген. Петро Григоренко

народові, мій Україні і всім народам Советського Союзу.

УККА інформує про поїздки і виступи ген. П. Григоренка

Нью-Йорк (УККА). У слід за повідомленням ген. Петра Григоренка, поданим в його заяві, надрукованій в "Свободі" 19-го квітня ц.р., що Український Конгресовий Комітет в Америці і Комітет Українців Канади в Канаді узгоджують зустрічі та виступи в українських громадах в цих країнах, а канцелярія УККА інформують про програму ген. П. Григоренка в найближчому часі.

Цієї неділі, 23-го квітня, ген. Петро Григоренко з 10-ї по полудні матиме доповідь в Нью-Йорку-Ірвінгтоні на зібранні, яке влаштовує тут у приміщеннях Українського Народного Дому місцевий Відділ УККА. Тієї ж неділі перед полуднем ген. Петро Гри-

горенко, на запрошення Владика Митрополита Мстислава, буде прийнятий на Архиєрейській Службі Божій в церкві-пам'ятнику св. Андрія в Бавнд Бруку. В понеділок, 24-го квітня, ген. Григоренко буде прийнятий посадином Нью-Йорку Е. Качом в Сіті Гол. 25-го або 26-го квітня ген. П. Григоренка, канцелярія УККА полагодила йому справу зустрічі з Блаженнішим Патріархом Йосифом Сліпим, якому Генерал хоче скласти чимось візит. Після повороту до Америки, ген. Григоренко віде з Нью-Йорку на тижневий відпочинок і описла плануватиме свої дальші поїздки і виступи.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст Редакції. Редакція несе відповідальність за зміст матеріалів, наданих авторами, незалежно від того, чи були вони опубліковані. Редакція несе відповідальність за зміст матеріалів, наданих авторами, незалежно від того, чи були вони опубліковані.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАО — 65% м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Jersey City, N.J. 07310

Боротьба з інфляцією

У своїй промові на конференції Американського товариства редакторів газет 11 квітня президент Джиммі Картер правильно визначив найбільшу економічну проблему країни під сучасну пору: інфляцію.

Постійний зріст в цінах різних продуктів і оплат за послуги спричиняє до того, що річна інфляційна ставка тепер становить 7 відсотків, тоді, коли урядові економісти та спеціалісти з приватного сектора вказують, що економіка країни може витримати тільки 6-відсоткову максимальну інфляційну ставку, бо в іншому випадку може наступити така криза, яка існувала в 1974-му році.

Оприлюднюючи програму Білого Дому щодо боротьби з інфляцією, президент Картер відмітив, що підставою чинником цієї боротьби має бути добровільне обмеження в підвищенні цін на продукти власниками різних підприємств і полібна здержливість робітників спільно відносно підвищень в заробітних платнях. І щоб захотіти приватний сектор економіки активно включитися в боротьбу проти інфляції, Президент обіцяв, що федеральний уряд послужить прикладом, а саме, на якийсь час будуть "заморожені" платні високих федеральних урядовців, а підвищення в заробітних платнях всіх інших працівників федерального уряду та членів збройних сил будуть обмежені до 5.5 відсотка, замість 6 відсотка, як це вимагали загалом урядовці і військовики. Крім того, президент Картер заявив, що накладе вето на будь-який законопроект, якщо вважатиме, що він матиме інфляційні наслідки.

Президент заслуговує на признання за те, що наголосив головну економічну проблему і представив пропозиції відносно поборювання її. Але ціла програма Білого Дому — це занадто слаба відповідь на що поважає проблему, яка постійно погіршується. Потрібно сильніших заходів і сильнішого проводу Білого Дому, щоб не допустити до дальшого погіршення ситуації.

Протягом березня поважно зросли ціни на харчові продукти, зокрема на різні роди м'яса. Передбачають, що протягом наступних кількох місяців ці ціни зростатимуть ще більше, якщо уряд негайно не розпочне потрібних заходів.

Вартість американського долара на міжнародних ринках продовжує падати, спричиняючи підвищення в цінах імпортованих продуктів в Америці, як і теж викликаючи полібні підвищення в цінах аналогічних американських продуктів. Уряд президента Картера, у порозумінні з урядами всіх інших країн вільного світу, мусить подбати, щоб привернути американському доларові його попередню вартість і стабільність.

Відсутність ефективної енергетичної програми теж комплікує економічний стан країни. Америка продовжує імпортувати надмірну кількість нафтової ролі, що спричиняє високі дефіцити в міжнародній торгівлі, а це в свою чергу доводить до дальшого занепаду в вартості долара і до зросту інфляції в Америці. Конгрес повинен якнайшвидше схвалити енергетичну програму Білого Дому, яку президент Картер вже давно передав під розгляд законодавців, бо ця програма може стати важливим кроком до самовистачальності ЗСА в енергетичній ділянці.

Потрібно змінити дотеперішню податкову систему, особливо відносно податків програми Соціального Забезпечення. Президент Картер повинен послухати поради кокус демократичних членів Палати Репрезентантів, який накликав до зменшення заплачених підвищень податків цього Забезпечення, а потрібні фонди на цю програму пропонував діставати з різних інших податків, які напливають до федерального скарбниці. Якщо підвищення в податках Соціального Забезпечення не будуть обмежені, то, як вказують економісти, можна сподіватися дальшого погіршення інфляції.

Президент Картер повинен строго дотримуватися своєї обіцянки зменшити ці обмежити видатки федерального уряду, зокрема дотримуватися обіцянки щодо наложення вето на інфляційні законопроекти Конгресу. Він мусить якнайефективніше вживати престиж його посту, щоб переконати всі вітки федерального уряду, приватних промисловців і робітничі спілки, щоб активно включилися в боротьбу проти інфляції. Два його попередники, Джон Ф. Кеннеді і Линден Б. Джонсон, ефективно використовували свій президентський пост у поборюванні інфляції і Джиммі Картер може користатися з прикладу цих двох президентів ЗСА. Натомість президент Річард Ніксон не виявляв належної стійкості, часто змінюючи своє ставовище, і тому за його президентури інфляція дійшла до критичного стану.

Значить, успіх у боротьбі проти інфляції вимагає активної співпраці Білого Дому, Конгресу, працевластів, робітничих спілок і цілого населення ЗСА.

СССР продовжують допомагу Анголі

Москва. — Ройтер інформують, що Леонід І. Брежнєв, генеральний секретар ЦК КПРС і голова Президії Верховної Ради СРСР, розмовляючи про координацію союветської політики в Африці з президентом Анголі Агостіно Нетто, який від довгого часу перебуває в Союветському Союзі, обіцяв їй далі допомагати цій африканській країні господарсько і військово. Політичні спостерігачі вважають, що ця допомага обмежуватиметься в першу чергу військовою допомогою.

Верховодить з президентом Нетто, союветське агентство ТАСС відмічує, що Брежнєв запевняв його про дальшу союветську допомагу для "героїчного афгольського народу". Як відомо, СРСР вдержує в Анголі велику кількість своїх військових "дорядників" і понад 20.000 кубинського війська, яке не тільки захищає далі існування союветського режиму, а й протистоїть чинному уряду Агостіно Нетто, але також веде боротьбу з таємними націоналістичними партизанами, які на

† Мстислав, Митрополит

У РІЧНИЦЮ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ

Наше життя, як та гірська річка-бистриця. Прудко спливають її води з гір. Подорож затримують їх часом кам'яні пороги, вдаряючи в які вода розсипається на мільйони краплин — людських сліз. Буває, що від сильного удару вода плаче душороздираючим людським голосом або гнівно нарікає, кличучи до помсти за людські кривди, бо річка — невід'ємна частина людського естава і буття. Коли річка тече рівниною, серед пишних зелених лук і гаїв, її вода повна чудодійної сили; — вона оживлює все довкілля, а людину обдаровує радістю життя та надиханням до творчого буття. Що іншого несе гірська річка-бистриця? — її люди. Бояться. Часто-густо її води прикорочують людське життя і нищать дорібок кількох поколінь, заливаючи довкілля й обертаючи його в руїну.

Саме в парі з такою річкою-бистрицею йде в останньому столітті життєвий шлях українського народу. Збірає душа українського народу, разом з гірською водою, або жалісно голосить, або гнівно волає о помсту. Голосить, бо спокійні, життєдайні і повноводні українські ріки вогор височили або заболотили, доводячи цим людей до злиднів, або благає о помсту, бо той же вогор збездивив друге життєдайне джерело нашого народу — родючу українську землю, пошматувавши її й скропивши слезами і кров'ю неповинних — дітів і батьків та братів і сестер наших.

Та, хоч як це бистро, куче і повне тяжких іспитів теперішнє наше життя, хоч сучасна дійсність і краде нам час та не дає змоги глануть у минуле і вчитись у майбутнє, проте — Боже провидіння дає кращим серед нас силу не загубити зору і не пустити в забуття тяжкі іспити минулого, щоб не зблукати з шляху до світлішого майбутнього.

Саме у ці дні, коли готуємось до Великодня і зустріч з Христом-Страдником, як та гостра стріла пронизує мозок згадка про Великий Голод на Україні, до якого 45 років тому свідомо довелася нещасна на людські страждання Москва, поспішаючи цим зловрадомом сточити силу українського народу й довести його до небуття. Є ще серед нас ті, перед очима яких стоять вимерлі села і чорні хоругви над порожніми хатами. Є ще й ті, які перековують у своїй пам'яті останній передсмертний погляд очей своїх рідних і найближчих, що корчилися у муках голодової смерті. Мерещаться ще у темряві ті, що з людської немоці стали людоджерями.

Успіх у боротьбі проти інфляції вимагає активної співпраці Білого Дому, Конгресу, працевластів, робітничих спілок і цілого населення ЗСА.

Тут доходить до kwestії: в якому сенсі положення "нової лівіції" на Заході є відверненням ситуації антикомуністичних дисидентів на Сході, якщо їх взаємні шлі, хоча не збігаються, принаймні в ідеологічній сфері, — взаємно не виключаються. Чи "мовчазна більшість" комуністичних країн не є так само збайдужіла до політичних проблем свого суспільства, як середні верстви заангажованих держав Заходу? Чи, маніфестуючи в обороні демократичних свобод, студенти на вулицях Києва, Варшави і демонстранти на Червоній Площі не є таким самим відповідником фанатиків "нової лівіції" і їх вузького круга прихильників, ізольованого від решти суспільства? Для людини, що знає країни Східної Європи й комуністичні режими, саме питання звучить безмежно наївно, а все ж таки воно вимагає відповіді, бо очевидна відмінність цих ситуацій багато людей, які не знають країни комуністичного блоку, можуть вважати чисто суб'єктивним відчуттям людей, які вижили з цих суспільств, але вже в них не живуть.

Саме тепер — маси — себто робітничі класи, дрібні урядовці, селяни-кошарники, а навіть інтелігенти мовчать. Мовчать не тому, що вросли в комуністичний устрій і з цим погодилися, стаючи його органічною частиною, але тому, що мусять мовчати.

Не зважаючи на це, робітничі класи Східної Європи, в спільному союзі з інтелігентами, поставила деякі комуністичні режими (Мадящина, Польща, Чехо-Словаччина, Литва, Україна) в різні періоди часу, в ситуації смертельної загрози. Союз цих двох верств не зважаючи на терор органів безпеки, погрози чисток і всіх жахів, яким бюрократія може загрожити громадянському опору, — виявився, в сприят-

ливих обставинах чимось в ролі динамічної мішанки, здатної розсадити навіть обреч комуністичного тоталітаризму.

Тому брехня, яка є знаряддям скріплення комунізму від зарання його історії, стала тепер у руках бюрократії шораз більше брутальною і наклепницькою збробою. Робітників комуністичних країн, яких, в порівнянні з найгірше оплачуваними працівниками ЗСА, Зах. Німеччини і Франції, згідно із західним стандартом, можна вважати нуждарями або людьми, що живуть в хронічній біді, — комуністична пропаганда представляє як непохитий захист комунізму; натомість інтелігенти представляють як криминалів і заколотників, які для злогозорового стрижня народу — працюючої класи мають погорду й ненависть. Якщо б у цьому було зерно правди, виставила б тільки мала частинка цих політичних свобод, з якої користає велика опозиція в країнах Заходу, щоб виявити мимому ізоляцію інтелігентів — ревізіоністів.

Теперішня пасивна постава робітничої класи Східного блоку не є свідомим апробати комуністичних режимів. Вона є тільки наслідком поразки і розчарувань, якими, як дотепер, кінчалася кожна конфронтація з режимами комуністичних держав. Коли б прийняти протилежну тезу — акцентувати комунізму — належало б теж визнати, що брак усіх проявів економічної боротьби вилі страйків свідчить про те, що матеріальні потреби робітничої класи комуністичного блоку є вповні задоволені, в протиставленні до американських робітників, які безупинно страйкують. Міркую, що цим прикладом доказує абсурдність і недостатню аргументацію, що свідчить про відвернення політичної ситуації "нової лівіції" на Заході в порівнянні з дисидентами і "ревізіоністами" на Сході.

Не зважаючи на відвернення цієї ситуації поміст, який міг би наблизити "нову лівіцію" до дисидентів Сходу, беручи увагою, існує, бо обидві течії не розділяють поки що жадні непрохідні ідеї різниці. Але в практиці проба такого наближення неможлива. На перешкоді цього стоїть, крім багатьох інших чинників, ігноранція — одна з найважливіших гарантій комуністичного естаблішменту. Щоб принаймні виявити взаємне зрозуміння і взаємну толеранцію, бо ніщо інше не можна брати до

М. Мельник

П'ЯТДЕСЯТМІЛЬЙОНОВИЙ НАРОД

Мені здається, що люди з того роду ідеями це люди старої дати. Вони через довгий час а то й через ціле життя обвинувачували російських і українських комуністів і за упадок української держави, і за усі інші нещастя, і тепер уже негодні змінити своєї думки. Та тією поставою вони нам багато користі не приносять.

Для червоних росіян того роду підхід до справ може бути тільки корисним. Це дозволяє їхньому пропагандивному апарату в Україні, що переважно складається з українських колаборантів, стягнути українську проблему із площини боротьби за національну незалежність у площину ідеологічної боротьби між українськими комуністами і націоналістами. А це дає їм змогу успішно перекувати українські маси, що українські націоналісти боряться не проти росіян за волю України, а проти українських комуністів за те, щоб привернути в Україні капіталістичну систему.

Таким чином українські колаборанти уже не виступають тут як національні зрадники чи ренегати, які за гроші, посади і привілеї стали незвичайно успішними знаряддям у руках росіян для перекидання "народу України" із українців на росіян. Вони виступають як шляхетні українські комуністи, борщі за щастя своєї країни, які вважають, що добро і щастя українського народу є в комунізмі, найкращим виявом, якого є "зближення націй" і щасливе співжиття з іншими націями, а зокрема з братами-росіянами.

І тому люди ті не без успіху перекувають українські маси, що українські націоналісти є ворогами не тільки українських комуністів, але й усіх українських не-націоналістів. А тих останніх є дійсно досить багато. Вони й теж з успіхом перекувають, що коли б націоналісти прийшли до влади, вони перерізували б не тільки усіх комуністів з партійними квитками, але й усіх тих, що беруть участь у адміністрації теперішньої економічної і політичної системи. Росіяни мусять теж сильно тішитися, коли українці з ідеологічних міркувань не тільки відкидають хочаку думку про альянс з націями з комуністичними урядами, але й своїми акціями і виступами вороже наставляють ті нації до української визвольної боротьби.

Тим часом класифікувати всіх українських комуністів як ворогів української незалежності та закликати до боротьби із ними, це під сучасну пору дійсно неможливо погана визвольна політика. Такою самою, а може й поганішою політикою треба вважати мотивовані ідеологією виступи проти

наших потенційних союзників тільки тому, що в них комуністичні уряди. Чи українські визвольні групи можуть собі дозволити на те, щоб в тому самому часі вести боротьбу і за національне визволення, і проти внутрішньо-політичних противників? Того роду політика була, є і буде фатальною у ситуації, де значна частина нації визвольними категоріями навіть і не думає. Не боротьба за Україну і тією чи іншою політичною і економічною системою, а національне визволення і забезпечення свободи людини в українській державі повинно стати єдиним критерієм для українських визвольних груп. А це значить, що українським провідникам і тут і там треба закликати не до внутрішньої боротьби проти українських комуністів чи націоналістів, а до спільної визвольної боротьби проти росіян.

Боротьба та буде мати куди більші шанси на успіх, коли в ній візьмуть участь люди усіх ідейних переконань. А це значить, що визвольні групи в Україні, чи український егізальний уряд, та чи інша визвольна організація не повинні українських комуністичних груп, що борються проти російської окупації за волю свого народу, відкидати, і навіть не відноситись до них нестрівливо, а їх до співпраці запрошувати. Де Голь такої співпраці не боявся, помило того, що правдивих комуністів у Франції багато більше чим в Україні, та що тодішні французькі комуністи напевно багато сильніше вірили в потребу революції пролетаріату. Тільки того роду підхідом можна буде переконати український загаль, що Шербицькі і Козаченки це не наші ідейні противники, це не комуністичні борщі за щастя українського народу, а дійсні агенти росіян на службі їхньої найбільш нищівної національної політики.

Коли червоні росіяни не втратять український визвольний рух за допомогою ідеології, тоді білі росіяни роблять приблизно те саме, закликаючи українців до спільної боротьби проти ідеологічної диктатури. Солженіцин свого часу заявив, що тільки дурень може вважати уряди СРСР уряди російської імперії. Для нього та його однодумців уряди ті це суто комуністичні уряди, які поширюють не російську імперію, а комунізм.

А що ж це таке "імперіалізм"? Імперіалізм це політика, що імперіальна нація практикує в напрямі поширення своєї контролю над іншими націями. На жаль, завдяки вдалій пропаганді червоних росіян, багато людей стоять на становищі, що нація може бути імперіальною нацією тільки то

ді, коли її уряд є некомуністичний. Але таке ставовище не є логічне. Дефініція імперіалізму не є спертна на ідеологію уряду, а на його актах. А ніким незаперечені факти про істоту і політику уряду СРСР підтверджують беззаперечно дефініцію того уряду, як уряду російської імперії.

Основні факти в тому напрямі про уряд СРСР є усім відомі. Принаймні 85 відсотків членів урядів СРСР і найвищих адміністраторів та генералів складається із росіян. Решта людей це щось в роді Подгортних чи Кирилеників, себто людей з неросійськими прізвищами і може навіть народжених на неросійських територіях, та разом з тим людей, яким навіть і на думку не приходить, щоб боронити національних інтересів своїх предків чи земляків. Отже, підбір до урядів СРСР іде не за ідеологічними, а стисло за національним критерієм і тому уряд той є в першу чергу російський, а щойно відтак комуністичний.

Ніхто мабуть теж не буде сумніватись, що уряди ті працюють за принципом "що добре для Росії, це добре для світового комунізму". А це значить, що комунізм є тільки засобом для імперіальних амбіцій червоних росіян. І тому уряди ті вважають цілком нормальним річчю, що тільки вони мають право децидувати що таке правдивий комунізм. І так комунізм внутрі імперії, це монопольна комуністична партія, де усі керівники вибрані не різними національностями, а назначувані росіянами. За дефініцією червоної російської верхівки, комунізм внутрі імперії це конечність перекинувати усі національності на росіян.

Комунізм у Чехо-Словаччині, це не те, що думає Дубчек, а те, що думають росіяни. Комунізм поза засягом російських танків тільки тоді правдивий комунізм, коли комуністичні партії різних країн готові бути сателітами росіян. І тому коли хтось того роду уряд не вважає урядом російської імперії, тоді, щоб бути послідовним, він мусів би заклочити, що на тому світі ніякої імперії ніколи не було.

З того виходить слідуюче: Білі росіяни в дійсності хочуть тільки або зміни режиму, або збільшення свободи в існуючому режимі. Деякі з них теж гадають, що Росія не повинна сягати за далеко, бо може полекстися. Але я ще дотепер не зважав більшої групи росіян, які хотіли б розчленувати імперію. Найбільш поступові росіяни, це жменька людей, які пропонують українцям плебісцит. Червоні росіяни уже дали українцям суверенну державу разом з міністрами, парламентом, конституцією, національним гімном і навіть представництвом в ООН, а кілька білих росіян вправді обіцяють українцям державу, та тільки після плебісциту.

Ми уже знаємо, як виглядає українська держава в (Закінчення на ст. 4-й)

уваги, належить пізнати не тільки системи, проти яких виступається, але й "конкурентні" роз'язки. Комуністичні дисиденти не ідеалізують надмірно капіталістичний устрій, але знають про нього значно більше ніж реbelieнти з "нової лівіції". Річ сповидно дивна, бо комуністичні дисиденти не можуть викидати поза кордон комуністичного блоку, тоді, коли представники "нової лівіції" їздять по світі без жалких ретриків з боку їх капіталістичних правлінь. Однак, насправді широке знання дисидентів про Захід і деколи безмежна в своїй наївності ігноранція прихильників "нової лівіції" про країни Сходу мають у своїй основі дві причини: західня преса і радіоавдіції, не зважаючи на перешкоди, переходять кордон комуністичних країн. На їх підставі можна довідатися все, що діється в західному світі. Натомість з преси чи радіо союветського, китайського, чи сателітських країн, — прихильників "нової лівіції", коли йдеться про справи, які його найбільше цікавлять, довідається або поше 90 відсотків брехні. Коли сприйме її як правду, витворить собі цілковито фальшивий образ про життя в комуністичних державах. Коли не повірять, не буде нічого про них знати, або дуже мало, бо американські, англійські чи французькі журналісти, які досконало знають події в їх власних країнах, є дуже поганими інформаторами та ігнорантами, коли йде про факти й зрозуміння багатьох явищ у країнах Східної Європи. А втім, прихильник "нової лівіції", який вважає західню пресу як перекушений орган естаблішменту, теж їй не повірять. У висліді залишається відтатим від усіх класів інформації про комуністичний блок.

Але чи насправді представники "нової лівіції" так дуже шукає цих інформацій? Ніба не занадто. Окремі представники руху плекають щось в ролі політичних туристів. Деколи їх приймають в Гаюану або Гавайї, бідше в Пекіні. Члени японської скрайньої лівої групи "Червона армія", коли преземілилися в Кореї на захопленому ними літаку, ствердили, що їх наміром не було пізнання комуністичного світу, але шукування допомаги в організуванні всесвітньої революції.

Факти і дійсність мало цікавлять екстремістів "нової лівіції". Можна заризувати твердження, що потреба (Закінчення на ст. 3-й)

Але чи насправді представники "нової лівіції" так дуже шукає цих інформацій? Ніба не занадто. Окремі представники руху плекають щось в ролі політичних туристів. Деколи їх приймають в Гаюану або Гавайї, бідше в Пекіні. Члени японської скрайньої лівої групи "Червона армія", коли преземілилися в Кореї на захопленому ними літаку, ствердили, що їх наміром не було пізнання комуністичного світу, але шукування допомаги в організуванні всесвітньої революції.

Факти і дійсність мало цікавлять екстремістів "нової лівіції". Можна заризувати твердження, що потреба (Закінчення на ст. 3-й)

Але чи насправді представники "нової лівіції" так дуже шукає цих інформацій? Ніба не занадто. Окремі представники руху плекають щось в ролі політичних туристів. Деколи їх приймають в Гаюану або Гавайї, бідше в Пекіні. Члени японської скрайньої лівої групи "Червона армія", коли преземілилися в Кореї на захопленому ними літаку, ствердили, що їх наміром не було пізнання комуністичного світу, але шукування допомаги в організуванні всесвітньої революції.

З НАШИХ БУДНІВ

ПОКЛОНИ

Один з моїх добрих приятелів, що не тільки активно працює в Церковному Комітеті, але й часто буває на Богослуженнях, розповідає недавно під "старою" ще церквою св. Юра в Нью Йорку:

— Якщо запитати у церкви дві нетутешні з вигляду жіночки, які найрештніше за всіх присутніх парубків моляться, найкраще припадають до землі і не одружують собі у Великому Пості ні одного поклону. — то знай, що вони недавно прибули з України, а одна з них навіть това землячка з Бібрецького повіту! Це ти старіша віком добродійка, в чорній хустці, в окулярах. Вона молилась спокійно, в набожному зосередженні, а поклони б'є, не квалячись, відміряно, достойно, по-господарському — так казати б. А друга, ця молодіша і модерніше одягнена, то за кожним поклоном якоюсь нервово крутить головою і насторожено розглядається...

— Цікаве, чому? — питаю.

— Я тобі зараз скажу. Старша віком добродійка прихала до дітей на сталі побути і вона вже безпечно, може сидіти в церкві, молившись і бити поклони цілий день. Натомість молодіша землячка прихала тільки "з візиту", на два місяці і тому виконувала релігійні практики у капіталістичному оточенні відій нагадуючи їй на душу підсвідомий страх, чи хтось її не підглядає, не фотографує... Але з нею має родина ще й інші клопоти!

— Ну, який?

— А ось який: вийшло, що в коротке перебування в цій країні виймається рік. 23-го жовтня, тобто в нашу Келіку Небівлю, коли в Нью Йорку відбувається величаве посвячення нової церкви святого Юра. Як землячка про це довідалася, то підняла великий гвалт: "Братку, сестричко, прошу вас, благаю, робіть, що можете, а продовжіть мені побути боюай на тиждень-два, бо мені й тяжко про це подумати, щоб я могла вийти з Нью Йорку, не побачивши на власні очі такої небуденної події! Що ж я тоді скажу нашим людям під святим Юром у Львові?.. Що я покинула Нью Йорк в той самий день, коли тут, у нас, новий собор благословляють!"

А що на те брат, сестра?..

— Роблять, що можуть, і що їм пані Віра Шумейко порадила.

Ігор

НОВА ЛІВІЦЯ Й ДИСИДЕНТИ

Тут доходить до kwestії: в якому сенсі положення "нової лівіції" на Заході є відверненням ситуації антикомуністичних дисидентів на Сході, якщо їх взаємні шлі, хоча не збігаються, принаймні в ідеологічній сфері, — взаємно не виключаються. Чи "мовчазна більшість" комуністичних країн не є так само збайдужіла до політичних проблем свого суспільства, як середні верстви заангажованих держав Заходу? Чи, маніфестуючи в обороні демократичних свобод, студенти на вулицях Києва, Варшави і демонстранти на Червоній Площі не є таким самим відповідником фанатиків "нової лівіції" і їх вузького круга прихильників, ізольованого від решти суспільства? Для людини, що знає країни Східної Європи й комуністичні режими, саме питання звучить безмежно наївно, а все ж таки воно вимагає відповіді, бо очевидна відмінність цих ситуацій багато людей, які не знають країни комуністичного блоку, можуть вважати чисто суб'єктивним відчуттям людей, які вижили з цих суспільств, але вже в них не живуть.

Саме тепер — маси — себто робітничі класи, дрібні урядовці, селяни-кошарники, а навіть інтелігенти мовчать. Мовчать не тому, що вросли в комуністичний устрій і з цим погодилися, стаючи його органічною частиною, але тому, що мусять мовчати.

Не зважаючи на це, робітничі класи Східної Європи, в спільному союзі з інтелігентами, поставила деякі комуністичні режими (Мадящина, Польща, Чехо-Словаччина, Литва, Україна) в різні періоди часу, в ситуації смертельної загрози. Союз цих двох верств не зважаючи на терор органів безпеки, погрози чисток і всіх жахів, яким бюрократія може загрожити громадянському опору, — виявився, в сприят-

ливих обставинах чимось в ролі динамічної мішанки, здатної розсадити навіть обреч комуністичного тоталітаризму.

Тому брехня, яка є знаряддям скріплення комунізму від зарання його історії, стала тепер у руках бюрократії шораз більше брутальною і наклепницькою збробою. Робітників комуністичних країн, яких, в порівнянні з найгірше оплачуваними працівниками ЗСА, Зах. Німеччини і Франції, згідно із західним стандартом, можна вважати нуждарями або людьми, що живуть в хронічній біді, — комуністична пропаганда представляє як непохитий захист комунізму; натомість інтелігенти представляють як криминалів і заколотників, які для злогозорового стрижня народу — працюючої класи мають погорду й ненависть. Якщо б у цьому було зерно правди, виставила б тільки мала частинка цих політичних свобод, з якої користає велика опозиція в країнах Заходу, щоб виявити мимому ізоляцію інтелігентів — ревізіоністів.

Теперішня пасивна постава робітничої класи Східного блоку не є свідомим апробати комуністичних режимів. Вона є тільки наслідком поразки і розчарувань, якими, як дотепер, кін

НОВА ЛІВІЦЯ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

знання і поширення їх овидів є відворотно пропорційно-нальне до потенціалу їх революційного ентузіазму. Вони інстинктивно відчували, що рефлексія і твереза думка, що аналіз всякі аспекти дійсності, є смертельними ворогами деїзмі боротьби зі злом, яке індетифікують з єдиним злом, з яким у своєму житті стрінулися.

Борючись революціонери деколи грізні, деколи смішні, є відмінним ферментом світу. Ті з „Нової лівіції“ є типовим антипродуктом капіталістичного устрою і його суперцивілізації. Ескаляційне темпо технологічного розвитку приводить думку про якийсь історичний закрут, перед яким станула цивілізація. Ті, які підняли бунт проти капіталізму, що є головним мотором матеріального поступу, найшлися в невластивих географічних широтах, щоб поза нечисленними фанатиками закінчити своє романтичне життя революціонерів рівно романтичною смертю. Жде їх, правдоподібно, значно трагічніший кінець: їх поволі поглине система, проти якої з такою пасією виступають.

Пластовий Співочий Гурток „КОБЗА”
в Пассейку, Н. Дж.

запрошує всіх на

ЗАБАВУ „КАРУСЕЛЯ”

в п'ятницю, 5 травня 1978 р., год. 9-та веч.
в Українській Централі
240 Hope Avenue, PASSAIC, N.J.

Грають оркестри „Темпо” і „Іскра”
Вступ — 4.00 дол.

ВЕЛИКДЕНЬ

в УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ
в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

ПОРЯДОК
ВЕЛИКОДНІХ СВЯТУВАНЬ
в Українській Католицькій Церкві
СВ. ВОЛОДИМИРА

Дня 23-го квітня 1978 р. — Квітня Неділя
Год. 11-та рано — Служба Божа, мирвання та роз-
дача лози.

Дня 27-го квітня 1978 р. — Страшний Четвер
Год. 6-та веч. — Страсти ГНІХ.

Дня 28-го квітня 1978 р. — Велика П'ятниця
Год. 11-та ранку — Виставлення Плащаниці.
Год. 6-та веч. — Сповідь.
Год. 7-ма веч. — Єрусалимська Утрєня.

Дня 29-го квітня 1978 р. — Велика Субота
Год. 9-та ранку — Сповідь.
Год. 10-та ранку — Служба Божа; в по Службі, свя-
чення пасок в залі, під церквою.

Дня 30-го квітня 1978 р. — Неділя, Празник Світлого
Воскрєсення ГНІХ.
Год. 8:30 ранку — Ресурєкція.
Год. 9-та ранку — Воскрєсна Утрєня.
Год. 10-та ранку — Божественна Літургія, а опісля
свячення пасок на подвір'ї біля церкви.

По церковних відправах, СПІЛЬНЕ ВЕЛИКОДНЕ
СНІДАННЯ в Глен Спа ресторани.

Запрошується мешканці нашої Села й околиць, їх
Родини та їх Гостей взяти численну участь у цих
наших Великодніх Святкуваннях.

ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ

Управа Оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па.

має шану запросити Вас разом з Вашою Ріднею та Знайомими на
ТРАДИЦІЙНУ ВЕЛИКОДНЮ ІМПРЕЗУ

СВЯЧЕНЕ

яка відбудеться

в неділю, 30-го квітня 1978 р., о год. 1-й по пол.
в приміщенні „Палати”-Оселі

Під час Свяченого буде виступ молодіжної мистецької групи із Мех Аду
із традиційними ГАГЛКАМИ.

Приходьте, щоб провести гарні святкові хвилини серед своїх ближніх та душевно
з'єднати із рідними на предківських землях — Україні.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

Рівночасно із попереднім повідомленням, УПРАВА ОСЕЛІ має шану подати
до відома нашим Приятелям та Громадянству, що
в дні 14-го травня 1978 р., о год. 12-й дня — відбудеться

СВЯТОЧНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ

ДНЯ МАТЕРІ

Управа доложити усіх зусиль, щоб мистецька та розривкова частина цього
випомкового дня, пройшла на відповідному рівні.

Приходьте численно: „Бо хто матір забуває, того Бог карас”

Управа Оселі

ПРОВЕДІТЬ СВЯТОЧНО, РОДИННО,
СПОКІЙНО, ВЕСЕЛО

ВЕЛИКОДНІ СВЯТА на СОЮЗІВЦІ

Після Торжественних Служб Божих
та свячення пасок

СПІЛЬНЕ ТРАДИЦІЙНЕ
ВЕЛИКОДНЕ СНІДАННЯ

- Знаменита нагода для працюрочних господарів приїхати на готово.
- Замовляйте місця
на СОЮЗІВЦІ — КЕРТОНКООН, Н. Й. Тел. (914) 628-5641.
- ПРОВЕДІТЬ ЦІ СВЯТОЧНІ ДНІ ДАЛЕКО ВІД ГАМОРИ МІСТА,
СЕРЕД ЗЕЛЕНИХ ВЕСНИ, ЧИСТОГО ГІРСЬКОГО ПОВІТР'Я.

НЕМА ТО ЖЕ НА СОЮЗІВЦІ!

Інж. Роман Раковський

ДОБРИЙ ПОЧАТОК

В перші дні квітня в ждальні Федеральної Кре-
дитової Кооперативи „Са-
мопоміч” в Нью Йорку було
дуже глітно. Деколи вигля-
дає на облогу — хоч троє
касірів при трьох віконцях
полагоджували справи, а
двоє вправних оперейтерів
на двох електронічних ма-
шинах швидко вписували в
членські книжечки їхні
орудки. І не диво, за перше
чвертьріччя 1978 року допи-
сано членам до їхніх уділів
(ощадності) дивиденду в
сумі \$264,907.53. Для деко-
го це дуже важливе допов-
нення до чека Соціального
Забезпечення, а той чек та-
кож треба вимінити при
віконці. Між 5,000 „з гаком”
членів кооперативи понад
600 це пенсіонери. Правда
— вже біля 150 одержують
свої пенсії прямо на свій
рахунок в кооперативі для
них відпадає морока, а то і
ризик з виміною чеків.
Вони вибирають гроші зі
свого рахунку в міру потре-
би, не конечно з початком

місяця. Після натовпу з по-
чатком місяця, в ждальні
кооперативи стає спокійні-
ше, хоч відвідувачів ніколи
не бракує. Вони складають і
вибирають ошадності, ви-
плачують рати на позички,
купують грошові перекази
(все ще по 20 центів за шту-
ку), подорожні чеки, дехто
вплачує по кілька доларів
на „Різдвяний Клуб”. То
щастя, що значна частина
рат на сплату позичок при-
ходить поштою, а також
поштою переводяться впла-
ти і виплати ошадностей, а
навіть часом оформлення
нових позичок. Від кінця
минулого року члени мо-
жуть відкривати окремі ра-
хунки на „доручення випла-
ти” (sharedrafts) — одер-
жують книжечки подібні до
чекових книжечок і таким
чином можуть виплачувати
безпосередньо всякі свої
зобов'язання. Раз в тиждень
принносять ошадності, зі-
брані від учнів Шкіл св.
Юра, включно з малютами
зі садочку. Це дуже важлива

справа для кооперативи, бо
чимало з тих, що починали
складати на свої книжечки
ще в 1960-му році, як учні
першої класи початкової
школи, є тепер активними
членами кооперативи, ко-
ристалі з безвідсоткових
студентських позичок, а
тепер користуються догід-
ними позичками коопера-
тиви, купуючи авто, влаш-
товуючи лікарські, дентис-
тичні, адвокатські канцеля-
рії, набуваючи власні домів.

Наслідком дуже корис-
них законів з минулого ро-
ку кооператива видає гіпо-
течні позички на одно до
чотирьох-родинні домів, роз-
кладаючи сплату навіть на
25 літ. На більшій будинки
можна розкласти сплату
на 12 літ. Також на позички
на 2-й морттедж і на на-
праву будинки. Позички на
рухомі домів (трейлері) на
15 літ. Відсотки від позичок
нашої кооперативи звичай-
но є нижчі ніж в інших бан-
ках, а крім того кооперати-
ва забезпечує їх на свій
кошт на випадок смерті, а
також цілковитою, постійною
незалежністю до висот-
и \$10,000.00. Також не од-
но українське підприємство
завдячує свій успіх у великій
мірі догідним позичкам на-
шої кооперативи. І на всякі
потреби щоденного життя
видає кооператива позички
скоро, без зайвих формаль-
ностей, на невисокі відсотки
та догідні рати.

За перше чвертьріччя
1978 року — хоч це не най-
ліпший сезон на позички —

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНСОЮ!

ЗГІДНО З ПИСАННЯМ

„Ісус, знаючи, що вже все довершилось, щоб збулося
Писання”. Івана 19:28.

На порозі Страсного Тижня є дуже важливо знати, що
Ісус, навіть серед важких мук, думав про біблійні
пророцтва відносно Його терпіння. Дехто сміється зі слова
„пророцтво”, думаючи, що неукі чи фанатики
перекручують біблію для своїх цілей. Нехай пророцтво,
яке вишло з-під пера пророка Ісаї сім століть перед Його
виповненням стане в обороні біблій і протверезить не
одного критика.

„Він, мов той пагін вірєс перед нами, мов корінь із
землі сухий. Не було в ньому ні виду, ні краси...”

„Зневажений, останній між людьми, чоловік болів, що
знався недуги; немов людина, що перед нею обличчя
закривають, зневажений і ми Його нізачо мали...”

„Та Він наші недуги взяв на себе, Він ніс на собі наші
боли. Ми ж гадали, що Його покарано...”

„Він же був поранений за гріхи наші, розданий за
беззаконня наші. Кара, що нас спасе, була на Ньому і
Його ранами ми вилікували...”

„Усі, як візці, ми блукали, кожен ходив своєю
дорогою; провини нас усіх Господь поклав на Нього...”

„Його мовчаво, та Він упокорявся і не розуляв
своїх уст; немов ягня, що на заріз ведуть Його, немов німа
вівця перед обстригачами, не відкривав Він уст...”

„Насильно, скорим судом Його ахопили. Хто з Його
сучасників думав, що Його вивано з землі живих і що за
гріхи народу свого Його полюбто аж до смерті?”

„Гріб Йому призначили разом із злочинцями, але Він
спочив у багатого, хоч Він і не вчинив насильства, і не було
обману в Його устах...”

„Та Господь скотів придавити Його стражданням.
Якщо Він принесе своє життя в покуту, то узирь
потомство, житиме довго...”

„...Бо видав на смерть свою душу і був зачислений до
лиходіїв, коли Він узяв на себе гріхи багатьох і за грішників
заступався”.

Сімсот років наперед біблія докладно описує події
страсного тижня. Вона не потребує оборонців, тим
пророцтвом вона сама себе боронить. Чи лєв потребує
оборони? Ні, випустить Його з клітки і він сам дасть собі
раду. Ми пустили свобідно між Вас п'ятдесят третій розділ
книги пророка Ісаї.

Information Service of Ukrainian Adventists
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

В УКРАЇНІ ПОСИЛЮЄТЬСЯ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

халлюк виганяє з села ста-
рого і хворого священика,
пароха Христово - Воздви-
женської церкви.

— Церкву фактично за-
кривають, хоч формально
вона відкрита. У ній збері-
гаються Антимис, Чаша,
Євангеліє, Хрест, Богослу-
жебні книги, дуже цінні
ікони. Протягом кількох
наступних років у церкві
невідомі особи повибивали
вікна.

— 25 березня 1967 р.
представник Шумського
райвиконкому І. П. Полюк
дозволив вірним поставити
скло на побиті вікнах.

— 1972 р. вірні без до-
зволу відкрили церкву і на-
вели в ній порядок — по-
малювали стіни, підлогу,
привели в порядок ікони,
напресли хрести на купо-
лах.

— В квітні 1973 р. слід-
чий райсуду беззаконно
відбрав у старости церкви
Г. Д. Ногочевського список
жертводавців на ремонт
церкви і 335 рублів і все
це передав передсідникові
сільради І. С. Приступі.

— 27 квітня 1973 р. пред-
сідник адміністраційної ко-
місії В. Погорелов викли-
кав в Шумській райвикон-
ком б. церковного старосту
Г. Ногочевського і членів
„дванадцятки” — І. Бойчука,
П. Пархом'юка, В. Клим'ю-
ка. За ремонт церкви всіх
штрафують сумою по 30
рублів. Протягом цілого
місяця навчальних міліції
викликає у Шумських цих
чотирьох осіб, домагаю-
чись віддати гроші, які бу-
ли зложені вірними на ре-
монт церкви.

— Протягом 16 років вір-
ні безуспішно домагаються
відкриття церкви (хоч
формально вона не закрит-
та). Делегації від вірних
їздять до митрополита Фі-
ларета в Київ, в Раду по
справам релігії в Москву;
пишуть чисельні листи, під-
писують звернення, але ні-
хто не ставлять свої підпи-
си чисельні парафіяни.

В листі до патріарха Пі-
мена з 5 грудня 1977 р.
вони дослібно пишуть:

„Багато з нас мають на-
городи за перепогу над
фашистами, маємо трудові
нагороди, а ось вірити в
Бога, молитися в храмі не
маємо права. Більшість з
нас пенсіонери - ветерани
труда, але ми все ж пра-
цюємо, допомагаємо дер-
жаві вирощувати хліб для
цілого народу, так на якій
основі нас позбавлено змо-
ги всієї вільної від праці
час проводити в храмі? Пи-
шуть і говорять по телеві-
зору, що у нас найбільше
держави піклуються про-
стими трудівниками... Нам
атеїсти нав'язують свій від-
починок — клуб... Так

Лист до патріарха Піме-
на з 5 грудня 1977 р. під-
писали 17 інвалідів остан-
ньої війни — „ветерани
труда і 34 особи, які мали
різні відзначення.”

Свій лист до патріарха
Пімена вірні закінчують
такими словами:

„... ми іскренно віримо,
що Він також болісте ду-
шею за святого, тому що
перед Богом всі відпові-
дають за храм, тому дома-
гайтесь від уряду, щоб
він задовільнив законне
домогання трудівників се-
ла, багатьох „ветеранів
труду”. Нам не потрібні по-
честі і людська слава за
труд, ми хочемо одного —
відкрити наш православ-
ний храм. Охороніть нас
від атеїстів, котрі хочуть
насилно відірвати нас від
Бога”.

З давою 5 грудня 1977
50 вірних написали подіб-
ного листа до Л. Брежнєва.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи”

Повідомяємо всі організації
і поодинокі особи,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ
ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ
ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

Окремих листів в тій справі
не буде відписуватися.

Повідомяємо всіх наших Членів,
що у віаторок, 18-го квітня 1978 року,
на 76-му році життя, помер
довголітній активний член ОДВУ
і основоположник ОДВУ

СЛ. П.

МИХАЙЛО ГУРИН

ПАНАХИДА в четвер, 20-го квітня 1978 р., о год. 8-й
веч. в похоронному заведенню Quinn на розі Broadway і 36
авл. в Асторі, Н. Й.
ПОХОРОН в п'ятницю, 21-го квітня 1978 р. з церкви
Чесного Хреста в Асторі, Н. Й.

Родніні Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.
Перший Відділ ОДВУ в Асторі

ВЕЛИКДЕНЬ в ГАНТЕРІ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖБ

СТРАСНИЙ ЧЕТВЕР, 27-го КВІТНЯ 1978 р.
Год. 9-та ранку — Вєчірня і Божественна Літургія. Перша реколекційна наука.
Год. 7-ма веч. — Страсти. Утрєня з євангеліями.
28 КВІТНЯ — Велика П'ятниця
Год. 1-ша по пол. — Положення Плащаниці.
Год. 7-ма веч. — Єрусалимська Утрєня. Друга реколекційна наука.
ВЕЛИКА СУБОТА, 29-го КВІТНЯ
Год. 9-та ранку — Вєчірня, Служба Божа. Третя реколекційна наука.
Год. 5-та веч. — Свячення пасок, сповідь.
НЕДІЛЯ, 30-го КВІТНЯ — ВЕЛИКДЕНЬ ГНІХ
Год. 9-та ранку — Воскрєсна Утрєня.
Год. 9:30 ранку — Божественна Служба Божа.

До численної участі в Богослужєннях запрошуємо всіх Властників Гантери та Гостей.
ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ

Тому, що так напевно бажав би собі наш Незабутний, минулого літа трагічно загинулий
ВОЛОДИМИР ІВАН КОБЗЯР,
створена Ним відпочинкова осєла в Гантері у Кетсільських горах

„КСЕНЯ” відома популярно, як „КОБЗЯРІВКА”
БУДЕ ЦЬОГО ЛІТА, ЯК ЩОРОКУ, ВІДКРИТА.
Початок літнього сезону — 15-го ЧЕРВНЯ 1978.

- У сусідній прегарній перекі са. Івана Христителя — христиний вєселі — у великій залі
Мотель „Ксеня” — прийняття.
- Замовлення на кімнати чи прийняття — телефонічно або листовою, на адресу:

„MOTEL XENIA”, Rt. 23 A, Hunter, N.Y. 12442. Tel.: (518) 263-4700

При цій нагоді, з уваги на недалекий СВЯТА ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажаю всім давнім і майбутнім Гостям нашої осєли, Приятелям і Знайомим —

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

ОЛЬГА КОБЗЯР

